

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XIII. Cunctam herbam agri percussit grando, tantùm in terrâ Gessen, &c.
grando non cecidit. Exod. c. 12. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XIII.

§. I. Scriptura.

85. Vlrgo Mater nVLLo grandine taCta.

Exod. c. 9 v. 25. & 26. *Cunctam herbam agri percussit grando, & omne lignum Regionis confregit: tantum in terrâ Gessen, ubi erant filij Israel, grando non cecidit.*

EMolliturus tandem induratum cor Pharaonis Dominus, Prophetam Moysen submisit, qui verba ei sequentia, nomine suo, nuntiaret: *Posuere, ut ostendam in te fortitudinem meam.* Et sanè fortitudinem hanc suam satis ostendit Divina longanimitas, per immixtas successivè complures, non gravestantum, sed & mirabiles pœnas, Divinis in litteris c. 7. & sequentibus, secundùm ordinem expressas. Has inter haud minima mihi videtur illa, qua (ut ait sacer textus) *cunctam herbam agri percussit grando, & omne lignum regionis confregit, tantum in terrâ Gessen, ubi erant filij Israel, grando non cecidit.*

Hæc cum attentius considero, pœnas à Divino Numine, in prævaricatorum Adamum immixtas, in memoriam revoco. Vindictam enim sumptura, de gravissimâ Protoplastorum nostrorum transgressione, Divina justitia, nonnè etiam *fortitudinem suam* satis ostendit, proscribendo illos quancocyùs è Paradisò, immittendo insuper illis, totique eorum posteritati, complures gravissimas pœnas? v. g. quòd panem suum labore multo comparare deberent, quo sine labore, in abundantia perfrui potuissent: *In sudore vultus tui vesceris pane tuo.* quòd terra, quamvis indefesso labore exculta, spinas tamen, & tribulos illis esset prolatura: *Maledicta Terra, in opere tuo, spinas, & tribulos germinabit tibi.* quòd mulier innumeris subiecta calamitatibus,

conciendo deficere, & pariendo gravissimos sustinere dolores, totidemque mortis pericula subire teneretur: *Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios* quòd mulier viro per omnia subiecta, diram quasi servitutem, ad ipsam usque mortem, sustinere cogere: *Sub potestate viri eris &c.* Hæc porrò justissima commissi sceleris vindicta, quasi *grando* vehementissima, *cunctam herbam agri* (universum genus humanum intelligo) miserè *percussit, tantum in terrâ Gessen* (dico ego: *in terrâ Jesse*) id est, Virgine Deiparâ, Terrâ illâ benedictâ, & sacerdotali, ex qua germinaturum erat *frumentum electorum*, & oriturus ipse JESUS, æterni Patris unigenitus, *grando peccati non cecidit.* Specialiter enim DEUS ponere MARIAM voluit, *ut ostenderet in eâ fortitudinem suam*, ab omnî illam culpâ specialissimè præservando. Miraris fortè, solam terram Gessenam tanto gavissimè privilegio, ut cunctâ circum Regione grandine devastatâ, illa sola intacta subsisteret? sed audi. Nonnè ipsemet etiam Pharaon, cum omnem Regni sui terram sibi subijceret, utpotè pretio emptam, ac idcirco tributariam redderet, nonnè solam Sacerdotalem terram, à simili tributo prorsus liberam voluit, ac immunem? *Emit igitur*, ait sacer textus, *Joseph omnem terram Ægypti, vendentibus singulis possessiones suas, præ magnitudine famis, subiecitque eam Pharaoni, & cunctos populos ejus, à novissimis terminis Ægypti, usque ad extremos fines ejus, præter terram sacerdotum.* Quo mysterio similiter declarari videtur, cum Sathanas, Pharaon ille tartareus, universum mundi regnum, sub diram peccati servitutem redegisset, & DEUS ipse, totius orbis Dominus, homines, qui naturæ jure illius sunt subditi, pœnæ æternæ addixisset, solam MARIAM Virginem,

v. 16.

Ibid.

Zach. 9.

v. 17.

Gen. 47.

v. 20.

Gen. 3.

v. 19.

v. 17.

mag-

Pfal. 109. v. 4. magni illius Sacerdotis, de quo scriptum est: *Tu es Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech*, Terram, exceptionem esse passam, utpotè quæ ab omnî peccato immunis, sine originali (quod quidem commune, sed Tyrannicum naturæ tributum erat) concepta est. Optimè igitur de Virgineâ hac terrâ, à communî peccati originalis grandine intactâ, omnîsque tributi infernalis experte, Guarricus Abbas, D. Bernardi discipulus, sequentem in modum discurret: *Maria terra est benedicta, in opere redemptionis, quæ remissionem peccatorum, fructumque vite parturit universis, & filijs Ada præjudicium originalis dissolvit maledicti.* Ad hanc terram, qui grandinem æternæ maledictionis pertimescimus, confugiamus: nec enim vindicta Divina tanget eos, qui immaculatæ Virginis Conceptioni devoti, contractis maculis, spinisque peccati per confessionem eradicatis, *Terra* adherent, quam solam Dominus à communî grandine, scelerisque tributo liberam voluit.

§. 2. *Authoritas.*

86. ArnoLDVs CarnotensIs LiberaM propVgnans.

Quod Maria prædicatur gratiâ plena, manifestum est, individuam esse Matris, & Filij gloriam, & commune esse utriusque præconium, cujus definitio omnium superat intellectum. De laud. Virg.

§. 3. *Ratio.*

87. si non De ConDigno, pVra De CongrVo.

ILle modus redemptionis, respectu Beatissimæ Virginis, à peccato originali, assignari debet, qui cæteris perfectior, aliunde non implicat, & à B. Virgine, si non de condigno, saltem de congruo, mereri potest. Atqui redemptio præservativa, ex virtute passionis Christi, cæteris est perfectior, aliunde non implicat, & à B. Virgine mereri potest. Ergo &c. min. quoad primum membrum, ex eo constat, quia perfectius est Medico, si præservet quemquam à morbo, quàm si pri-

mum eum sanet à morbo jam contracto. Ergò etiam perfectius est, si Christus suam Matrem præservet à peccato, quàm si eam sanaret à peccato jam contracto. 2.da pars constat ex alijs hic assignatis rationibus. 3.ª pars probatur. B. Virgo, etsi non de condigno, saltem de congruo meruit Maternitatem, ut tenet S. Augustinus de Nativ. & grat. c. 30, *Beata Maria concipere DEUM meruit, & parere.* & S. Doctor in 3. Sent. dist. 4. q. 3. a. 1. ad 3. *Beata Virgo non meruit Incarnationem, sed præsuppositâ Incarnatione, meruit, quod per eam fieret Mater, non quidem merito condigni, sed congrui.* Ergo etiam meruit præservationem à peccato. prob. Conseq. Qui meretur, quod est plus, potest etiam mereri, quod est minus, sed plus est Maternitas, quæ propter terminum, quem respicit, est ordinis hypostatici, quàm præservatio à peccato, quæ est multum inferioris ordinis. Ergò MARIA si non de condigno, saltem de congruo fuit pura, & meruit præservationem à peccato.

§. 4. *Historia.*

ConCionatorIs Delparæ InfaMatorIs, pVntIo.

88.

AD concionem invitatur, quisquis contra torrentem tot Pontificum, Conciliorum, ac Sanctorum Patrum, immaculatam Virginis Deiparæ conceptionem in dubium vocans, vel cum Scribis, & Pharisæis signum quærit, dicentibus: *Magister! volumus à te signum videre, vel Math. 12.* cum Thomâ Apostolo dicere constanter audeat: *Nisi videro, non credam.* Ad concionem inquam talis invitatur, & quidem illam, quam Concionator quondam in Italiâ peroravit, ac ridiculo prorsus Epilogo conclusit. Erat prædicator ille opinionis omninò sinistrae, circa Conceptionem purissimæ DE I genitricis, atque utinam solus ipse, quod voluisset, credidisset, ac non etiam, in publicis Concionibus, populo eandem ipsam opinionem tam fervidè persuadere improbo labore conatus fuisset! tam fervidè, inquam, eò enim

F

im-

improbis hic viri fervor devenit, ut die quâdam coram ingenti populi multitudine, in hæc verba incautus proruperit: Rogo Virginem MARIAM, ut de veritate, meis auditoribus jam sæpius propositâ, aliquam ipsa demonstrationem facere dignetur. Quid ais miser? demonstrationem petis, & signis tuam propositionem confirmari desideras? dabitur certè signum, sed non aliud, nisi *signum Jonæ Prophetæ*, dabitur demonstratio, sed talis, quæ tuam coram omnî populo confundet audaciam, Sic nimirum ad finem illius concionis evenit; vix enim demonstrationem hanc à Virgine Beatissimâ desideravit, cum ecce! inferiori Cathedræ parte, super quâ stabat, extemplò fractâ, sat magno fragore, ipse deorsum corruit, ac licet nullû ipsi notabile damnû inde fuerit illatû, toti tamen populo, jam melius de Virginis Conceptione sentienti, ludibrio fuit, & irrisioni; & hæc erat commerita Concionatoris, Deiparæ infamatoris, punitio. *Bernard. de Bussi Serm. 9. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

89. NIMbVs or'gInaLI, nIHIL
noCens DeIparæ.

Non nocet inferior Nimbi vis sæva colono,
Qui tenet alta jugi: Non ibi gutta cadit.
Sic tibi Tempestas primi nimboſa Parentis
Haud nocuit Virgo! Mons tibi Christus erat.
*In petra exaltavit me, & nunc exaltavis caput
meum, super inimicos meos. Pſal. 26. v. 6.*

§. 6. *Antiquitas.*

90. InsVLâ, Carens noXIo Veneno,
qVla MagnVs InDe IVpIter
eXortVs fVIIt.

IN Insulâ Cretensî, nullum reperi animal nocivum, seu venenosum, passim referunt Scriptores. Causam porrò tantæ hujus Insulæ prærogativæ si indagare velimus, nullam certè aliam reperiemus, nisi, quam Poëtarum excogitarunt fabulæ, præsertim Virgilius Æneid. 8. Magnum scilicet Jovem, Deorum omnium Patrem, ibidem natum fuisse; sic enim, hanc in rem, canit Poëta:

*Creta Jovis Magni medio jacet Insula
Ponto.*

Quòd si terra illa tanto decorata privilegio dicitur, eam præcisè ob causam, quòd magnus inde Jupiter exortus, fictis Poëtarum eloquijs, perhibeatur, quibus obsecro, privilegijs, ac exemptionibus decorata credenda erit Terra illa benedicta, ex quâ, non per somnium aliquod fictitium, sed verè, ac propriè secundum carnem exortus fuit Magni, ac benedicti DEI, Magnus pariter, ac benedictus Filius? nullum in Insulâ illâ Cretensî subsistere potest animal, noxio veneno infectum, ac inficiens: & credendum fortè erit, Terram nostram Virgineam, nocentissimo peccati originalis toxico infectam? absit! absit! ait enim Psalmista: *Benedixisti Domine terram tuam.* Pſal. 84.

§. 7. *Anagramma.*

91. IMago DEI, absqVe Labe,
CLara, & pVra.

Imago DEI, summa, clara, et pura inventa!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

**
*